САМОДОПОМОГА

ЕКОНОМІЧНО - КООПЕРАТИВНИЙ КВАРТАЛЬНИК

SELF - HELP

862 Main St. Winnipeg 4, Man.

A UKRAINIAN QUARTERLY OF COOPERATION AND ECONOMY

РІК V. ВЕРЕСЕНЬ, 1960, ВІННІПЕҐ, МАН. —SEPTEMBER, 1960, WINNIPEG, MAN. ЧИСЛО 1 - 3 (15)

До історії Кредитової Кооперації в Манітобі

Перша кредитова спілка в Манітобі заіснувала в 1937 році у французькій кольонії Ст. Мало, 35 миль на південь від Вінніпеґу. Після належної підготовки з осені 1939 року українська група у місті Вінніпеґу отримала в лютому 1940 року чартер на ім'я Карпатія.

Шляхом взаємного порозуміння, сходин, нарад і виміни думок між існуючими кредитівками покликано в 1943 році першу організаційну надбудову п.н. Союз Кредитових Спілок Манітоби з осідком у м. Вінніпеґу. Один рік пізніше (1944) ті самі люди зорганізували "Централю Кредитових Спілок" для фінансових трансакцій — центральний банк. Щойно після набуття певної практики й досвіду в 1950 році на місце "Централі" покликано було до життя окремим законом "Кооперативне Кредитове Товариство Манітоби", яке існує й до сьогодні. Згодом це Товариство перебрало й функції Союзу Кредитових Спілок, і в проводі його засідали представники кредитівок і кооператив.

У цьому періоді почалась через деякий час пропаґанда зі сторони кредитівок проти кооператив. Непорозуміння дійшло до своєї вершини на спеціяльних зборах, у травні 1954 року, на яких вирішено приступити до Канадійського (Доміняльного) Кредитового Товариства, яке тоді отримало чартер. За відрубним життям кредитівок обстоювали деякі люди, головно під впливом КЮНА з осідком в ЗДА, асекураційної установи для кредитівок, яка завжди хотіла втримати кредитівки в повному відокремленні від інших родів кооператив.

У тому ж році (1954) відійшли від Кооп. Кредитового Товариства французькі кредитівки — усіх 35 — і заснували свою власну централю в Ст. Боніфас, в передмісті Вінніпеґу.

У зв'язку зі вступленням Кооп. Кред. Товариства до Доміняльного Кред. Т-ва треба було заснувати для освітньої праці окрему установу, і так в 1955 році заіснувала Ліґа Кредитових Спілок Манітоби. Членами Ліґи можуть бути лише самі кредитівки, а разом з тим скріпилась тенденція до відокремлення кредитівок від інших родів кооперації. Мовляв, хто не є членом Ліґи — не може стати членом Кооп. Кредитового Товариства ані дістати асекурації від КЮНА. Це ще більше загострило незгоду в рядах кооперації.

Кооператори, які не могли довше витримувати дискримінації між кооператами вами постійних спорів на конвенціях Ліґи, покинули ряди Ліґи і 13 квітня 1960 року заснували свою окрему ідеологічну централю — знову під первісною назвою Союз Кредитових Спілок Манітоби, до якого вже приступило 35 кредитівок, між ними й Карпатія.

Члени Союзу лишаються й на далі членами Кооперативного Кредитового Товариства, фінансової централі і підтримують цю установу. **В. Т.**

— о —

КРЕДИТІВКИ БУДУЮТЬ ХАТИ

"Кооперативний Коментар" з Оттави з 13 березня ц.р. подає, що французькі кредитівки в Квебеку видали в 1959 році на морґеджові позички $83,786,000 (в 1958 р. $77,176,000).

Статистика про українські кредитівки в Канаді за 1959 рік, зібрана квартальником "Самодопомога" у Вінніпеґу, показує, що 22 наші кредитівки мають з кінцем 1959 року на морґеджових позичках суму $4,248,000 (в 1958 р. — $2,214,547). Вищезгадані цифри у випадку наших кредитівок не зовсім вірно подають інвестиції в будову хат. Чому? Не маємо звітів про всі відомі нам кредитівки в українських округах. Із загального числа 53 — зібрано звіти лише про 42 кредитівки. З них 18 подають лише коротко-речинцеві позички — морґеджових позичок взагалі не подають. А ті особисті позички у всіх (42) кредитівках подані цифрою $5,929,000. Загальна сума обох родів позичок — **коротко-речинцевих або особистих і морґеджових — виносить разом $10,177,000.**

Це наш рекорд — рекорд кооперативної обслуги кредитом — української спільноти в Канаді.

Зауваження: *Лише про кредитівки в Манітобі маємо офіційні урядові звіти. Можна ствердити, що 18 кредитівок в українських округах за весь час своєї діяльности видати своїм членам позичок на різні цілі на загальну суму $8,437,000.*

— о —

Дві нові кредитівки в Манітобі в українських округах

ГІЛБЕРТ ПЛЕЙНС

Урядове звідомлення в "Манітобській Газеті" подає, що 16 травня ц.р. отримала чартер Кредитова Спілка в Ґілберт Плейнс. Аплікацію на чартер підписали: Йосип Шмонь, Антін Запорожан, Л. Трач, Волтер Росаловський, Віліям Гейл, Антін Бурденюк, Іван Ґриба, Степан Гричук, Я. Роберт Беррі, Іван Хома й Іван Гричук. За винятком трьох перших імен — усі інші це фармері з околиці. Луй Трач є управителем кредитівки.

Через Союз Кредитових Спілок ми довідались, що при організуванні кредитівки помічним був Віктор Філіпс, відомий кооператор з Давфину.

ВАЙТА

У тому самому числі урядової газети подана вістка, що з днем 17 травня міністер рільництва і зберігання Джордж Гуттон видав чартер для Кредитівки Вайти й Округи в полудневій Манітобі.

На чартері підписані: Нестор Мирон Подольський й Віліям Колісник — учителі: Т. А. Ткачик, Йосип Музика й Степан Смук — торгівці автами; Григорій Пацюрка й Іван Мачула — фармері; Нестор Бужик, електр. механік; Михайло Сторожук, управитель молочарні; Дмитро Міґайчук, механік; Волтер Ілюк, купець із Сондавн; Юрій Ілюк з Арбакі; и Михайло Зушман з Калієнто.

Вітаємо дві нові наші посестри в рядах організованої кооперації. Тішимось, що число кредитівок в українських округах Манітоби зросло до двадцяти. З того — 9 у Вінніпеґу й на передмістях, а 11 у фармерських округах. Відносно числа кредитівок між українцями стоїть Манітоба на першому місці.

Чого нема в "Карпатії" на балансі

У "Карпатії" ми маємо все на балансі. Моргеджі, які багатьом нашим людям поставили дах над головою і в хатах створили затишок. Персональні позики, які відповідно з модерним часом улекшили нашим людям працю і поліпшили їм життя. Асекурації, які запевнили нашим людям майбутнє. Леґіони чисел, які красномовно вказують, що впродовж історії "Карпатії" ніхто в не втратив ні одного цента. І, нарешті, маємо на балансі те, що можуть створити звичайні люди, коли вони йдуть нога в ногу і одностайно діють. Проте в "Карпатії" на балансі однієї справи нема. А жаль, бо вона існує. Справи надзвичайно важливої. Можливо, однієї з найважливіших — справи унормування в "Карпатії" суто-національного почуття.

Ось дивіться, чи ви часто бачите, щоб двоє наших людей, приналежних до "ворожих" українських партій або — до "ворожих" українських суспільно-громадських організацій, чи до "ворожих" українських віроісповідань, десь при нагоді (чи без нагоди) зійшлися, привітно подали один - одному руку, ввічливо сказали — добридень! — і щиро-мирно-дружньо вступили в бесіду? Безперечно, ні. То чогож, у такому разі, нашим людям бракує? Суто-національного почуття.

Ми пройшли пів світу. Бачили це почуття серед різномовних людей, але не глянули на нього, і поділені-подріблені подались далі.

Яка ж істотно різниця між нами, українцями, і деякими іншомовними народами націями? На перший погляд — ніякої. Вони сваряться і ми сваримося. Але все ж таки різниця є — й велика. У тому, що ми сваримося перманентно, а вони "сезоново". Ось, наприклад, візьмімо Канаду, в якій живемо. Є в ній кілька партій. Посварилися вони між собою під час виборів до парляменту, вибрали послів, і на цьому їхня ""сварка" кінчилася на кілька років. І під час випадкових чи принагідних зустрічей на вулиці чи де інде консервати, ніби нічого не було, подають руки і дружньо розмовляють з лібералами або навпаки — лібералі з консерватами. А народ взагалі не вплутується в партійні справи. Він зробив свою справу, і на цьому його "партійна" місія кінчилася. Ніхто ні на кого не показує пальцем: "Це консерват або співчуваючий, а це ліберал або співчуваючий". Після виборів консервати з лібералами мирно собі "бизнесують", грають у ґолфа, розважаються на "партіях". А молоді консервати проводять "ґуд тайм" з молодими лібералами і навпаки. Представники різних віроісповідань під час зустрічей ввічливо кланяються один одному, як подобає християнинові. Що це? Вияв присутности суто-національного почуття.

У нас, звичайно, навпаки. Нашим партійцям завузенькі найширші стіни, тому вони будують суспільно-громадське життя за партійним принципом. У зв'язку з цим у нас партійні домівки, партійні школи, партійні товариства, партійні молодечі згуртовання і т. д. і навіть партії (чи політичні організації) для здійснення своїх вузьких цілей усмоктуються до релігій, щоб домінувати над церквами.

У нас чудово знають, хто належить до якої партії і хто співчуває їй. Але найбільша біда, — що наша спільнота здебільшого поколена за партійним принципом. Суспільно-громадське життя великої кількости наших людей протікає "по-партійному". Під час зустрічей підпартійні люди, виявивши, що це не "наш", а "чужий", і собі уникають один одного. Що це? Відсутність суто-національного почуття.

І в цьому суспільно-громадському "джовкові" — відрадне і дуже повчальне явище. Ви заходите до "Карпатії", і вам раптом прояснюється світ. Ті самі люди, які поза "Карпатією" уникають своїх "ворогів" і "вороженьків", як чорт ладану, в "Карпатії" ввічливо вітаються, дарують один одному "биґ смайл" і дружелюбно перекидаються словами. "Ківці" з "рівцями", "рівці" з "пістами", "пісти" з "жерівцями", "жерівці" з "лістами" і т. д. Навіть представники релігійно обрядового стоїцизму один до одного помахують в "Карпатії" пальмами миру. Що це? Не нам судити. У кожному разі — чи не в єдиному місці отут, між нами, — є присутність вияву суто-національного почуття, **нової атмосфери**. І щоб зберегти й поширити цю атмосферу, добре було б, щоб поборники цієї атмосфери в жадному разі не давали вибрати себе до керівництва "Карпатії". Це була б, очевидно, їхня перша і варта уваги заслуга. А покищо справу присутності в "Карпатії" суто-національного почуття вважаємо за феноменальний капітал і ставимо його в "Карпатії" на балансі поряд з іншими капіталами.

Ол. Гай-Головко

—— o ——

Ти мусиш жити для своїх сусідів, якщо ти хочеш жити для себе.

—— o ——

Кажуть в Тексасі, що всякий осел може завалити стайню, але потрібно доброго майстра-тесляра, щоб стайню збудувати.

—— o ——

Число родин виносило в Канаді в 1959 році приблизно 4,300,000. Більше чим половина з них — 2,802,000 мали свої власні автомобілі.

КООПЕРАЦІЯ ДБАЄ ПРО ПОШИРЕННЯ ПОСЛУГ

За останні 3—4 роки завдяки сильним старанням кількох людей і за почином "Калини" й "Карпатії" заіснувало ще одне дуже цінне підприємство для служби нашим членам і українській спільноті у Вінніпеґу й околиці, а саме — **Суспільна Асекураційна Служба.**

Мета цієї установи є дати перш за все членам "Карпатії" й "Калини" добру і дешевшу, як деінде, асекурацію на АВТА, ХАТИ, БЛЬОКИ, ШТОРИ, ДОМАШНІ РЕЧІ і т. п.

СУСПІЛЬНА АСЕКУРАЦІЙНА СЛУЖБА є представником асекураційного товариства під назвою: CO-OPERATIVE FIRE & CASUALTY COMPANY.

Управителем СУСПІЛЬНОЇ АСЕКУРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ є п. Пилип Семека, добре знаний членам "Карпатії" і "Калини" за останні 25 років своєї праці у згаданих установах.

Український загал користає з наших послуг, бо в нас люди дістають те, чого їм найбільше треба, а саме: 1) добру обслугу і 2) маємо вже добрий рекорд (загально) при виплаті відшкодування.

Про це і ви легко можете переконатись.

—— o ——

ЩАДНИЧА КООПЕРАТИВА В СІДНЕЇ, АВСТРАЛІЯ

Коротку історію повищої кредитівки подаємо на основі статті В. Ступницького в газеті 'Вільна Думка", за липень-серпень 1959 р.

Заснована кредитівка 30 вересня 1950 року. В зборах взяло участь 20 членів-основників. Один уділ — один фунт. До першої управи входили: д-р Є. Ю. Пеленський, голова, К. Голобродський, інж. Ф. Мельників, Іван Октаба і Ол. Коржанівський.

Кооператива має право приймати членські ощадности лише на уділи, а на вклади й позички в формі вкладів лише дуже обмежені суми, не більше як дві тисячі фунтів.

За весь час існування уділила кредитівка своїм членам 42 позички на суму 4,490 фунтів. Майно її виносить 365 фунтів. Кредитівка числить 7½% від позичок й виплачує 3% від депозитів. В останній час вона не дуже діяльна, бо в членів брак живішого зацікавлення.

—— o ——

КАНАДІЙСЬКА КООПЕРАЦІЯ

Статистичне Бюро в Оттаві у звіті про діяльність кооператив у Канаді за 1958 рік подає, що за останній рік з кінцем 31 липня 1958, усі роди кооперативних спілок — накупні і збутові, рибацькі і кооперативи обслуг — мали в своїх рядах 1.208,455 членів та один більйон **244,558 долярів торгів.**

Др. М. МАРУНЧАК

Навчаймо дітей кооперативної ощадности на шкільній лавці

Статистика Канади подає, і це ми теж знаємо з практики, що сучасна молодь наставлена радше на витрату грошей ніж думати про завтрішній день і на цей день відкласти потрібну ощадність. Цьому допомагають різні фактори, зокрема великий добробут, у якому тепер живемо. Щоденний достаток просто таки притуплює потребу думати про завтра. Забезпечена людина добром сьогодні думає, що так мусить бути завтра. Також сьогоднішня потужна реклама по радіо, телевізії й у пресі помагає легкодушній людині витрату грошей.

На північно-американському континенті завівся добрий звичай — давати систематично дітям певну квоту на їхні видатки, і це називають "weekly allowance". Таким чином добру ідею викривлено на практиці, і сьогодні молодь здебільшого, одержуючи цей "алoванс", наставлена тільки на легкодушну витрату грошей, а висота такого "аловансу" переходить вже скромні межі.

Багато інших факторів допомагають тому, що сьогоднішня молодь більше наставлена на витрату грошей ніж на ощаджування. Вичислених кілька прикладів примушує нас поважно зупинитися, чи сучасна спільнота протидіє цій настанові молоді — трактувати легкодушно гроші — і чи можна цьому допомогти відповідними позитивними заходами.

Ощадність як також видавання гроша на щоденні потреби — це нормальна річ для кожної людини. Важливо, щоб тримати належний баланс між цими двома бігунами. У кожній людині є свідоме розуміння завтрішнього дня. Треба тільки, щоб це розуміння не було притуплене і щоб воно було в гармонійному балансі з іншими потребами людини. Про ці потреби людини варто вчити так дітей, як вчимо їх у школі математики, думання, писання, читати й т. д. На шкільній лавці даємо основу молоді розуміння життя, критично схоплювати питання дня, вчимо їх життєвої активности, господарського мислення і т. д. Сьогодні напрошується потреба — ввести до шкільних дисциплін навчання про ощадність і кооперацію. Кооперативна ощадність пробудить індивідуальність і суспільний елемент в молоді. Про це широко заговорили в пресових органах, зокрема в кооперативних журналах. Ці проблеми дня треба обговорити з громадянами, відповідальними за виховання молоді. Передаймо ці думки нашим учителям для влучення цих ідей в практику виховання нашої молоді. Переключімо настанову нашої молоді з матеріялістичного-індивідуалістичного використовування сьогоднішнього дня на суспільно-ідейні основи та на реальне мислення про завтрішній день.

Кооперативний рух здоровий

Про організацію нових клітин в культурно-освітній ділянці — народних домів, читалень Просвіти, хорів, драматичних гуртків — майже немає вісток у пресі. Натомість майже з усіх сторін надходять звіти про ріст і діяльність існуючих кооператив, особливо кредитових, так відносно членів як і ощадностей та маєткового стану й оборотів. Не бракує вістей і про організацію нових кредитових кооператив. Напр. в 1959 році Кредитівка Пресв. Евхаристії у Вінніпеґу, Українська Вільна Громада, Торонто, а вже в 1960 році дві кредитівки в Манітобі — у Вайта і в Ґілберт Плейнс, а в ЗДА в Трентон, Н. Дж.

Хоч не так імпозантне число споживчих кооператив по наших громадах і не видно ніде охотників творити нові, а все ж таки ті що діють, тримаються на поверхні, а деякі щей поширюють обороти, підходять угору. Тільки для пригадки, кого маємо на думці, подаємо в порядку з заходу на схід: Ендрю, Алберта, Реджайна, Саск.; в Манітобі: Фішер Бренч, у Вінніпеґу: Народна Кооператива й Кооп. Калина, дві опалові кооперативи — Північного Вінніпеґу й Споживча в Ст. Бонифас; Українська Кооператива в Содбурах.

Було б побажаним, щоб українська преса ще більше уділяла місця для справ кооперації.

† ІВАН МОРОЗ

У понеділок, 6 червня ц.р., помер на 52 році життя сл. п. Іван Мороз, 644 Ейрліс вул., Вінніпеґ.

Понад 30 років занятий був покійний в митнім уряді та ще зза молоду виявляв нахил до громадської праці. Був він активним членом Інституту Просвіти, а особливо цікавився спортовим клюбом.

У свій час захопився був покійний ідеєю кредитової кооперації і власне за його старанням покликано було ініціятивний комітет, який влаштував кооперативні курси, а згодом допровадив до заснування в 1943 році Кредитівки Півн. Вінніпеґу. Сл. п. Іван Мороз був чартеровим членом цієї установи. Вічна Йому Пам'ять!

Покійний лишив дружину Марію, сина Лінарда — лікаря і дочку Джон.

В. Т.

POPLARFIELD CREDIT UNION MEETING

From Lake Centre News

At the 16th Annual Meeting of the Poplarfield Credit Union Society Ltd. held on March 20th, 1960, Mr. Geo. Klowak was reelected president. Other board members are: John Jaremy of Chatfield, vice-president; John Moroz, Bill Ostryzniuk, both of Poplarfield and Dmytro Kempa, Chatfield; directors. Members of the Credit Committee are: Harry Husiak, Peter Bailley, and Peter Zasitko, all of Poplarfield. The Supervisory Committee includes Mrs. Ann Ledohowski, Lawrance Fedowich and Michael Lapka, all of Poplarfield. Mr. Mike Torbiak is manager of this credit union.

Guest speaker at the meeting was Mr. Wm. Topolnicky from Winnipeg. The financial statement reports assets at $75,970.89. The credit union has loaned $28,687 this year and $290,950.19 since inception. Total membership is 281.

Approval was given to the directors' recommendations that 4% be paid on shares, and a rebate of 10% be paid on interest by borrowers.

Left photo — standing from left to right are: Mr. Lawrance Fedowich, Mr. Peter Bailley, Mr. John Moroz, Mr. Mike Torbiak (manager), Mr. Harry Husiak, Mr. Michael Lapka, Mr. Bill Ostryzniuk, Mr. John Jaremy. Seated fro m left to right are: Mr. Peter Zasitko, Mrs. Ann Ledohowski, Mr. George Klowak, president, Mr. Topolnicky (guest), Rev. Olynyk, Mr. Dmytro Kempa. Right photo — Mr. Wm. To polnicky (guest speaker) and Mr. John Jaremy (chairman).

АНДРІЙ КАЧОР

80-ліття Андрія Жука

визначного кооператора і громадського діяча

Управа Українського Культурного Товариства "Буковина" у Відні підготов ляє прилюдну академію-свято, щоб вшанувати 80-ліття з дня народження і 60-ліття громадської праці свого члена **Андрія Жука,** відомого політичного і кооперативного діяча. З того приводу хочемо й ми, українські кооператори в Канаді, відзначити хоч короткою згадкою цього заслуженого громадянина-кооператора.

Андрій Жук народився 14 липня 1880 р. в селі Вовчку на Лубенщині в Україні. Вже за молодих літ працює в самоуправних громадських установах і займається політичною роботою, будучи від 1901 р. членом Революційної Української Партії (РУП), і УСДРП, а від 1906 р. членом Центрального Комітету Української Соціялістично-Демократичної Революційної Партії (УСДРП). В тому часі співпрацює в таких часописах, як "Гасло", "Селянин", "Вільна Україна", "Слово" і ін., за що був кілька разів ув'язнений царською владою. У 1902 р. А. Жук виїздить з Наддніпрящини до Галичини і осідає у Львові.

Тут, на новому місці, зараз запізнається з провідниками нашого господарського і політичного життя в Галичині і скоро включається в ряди активних кооператорів. Вже у 1908 р. бачимо його статті на кооперативні теми в "Економісті", "Землі і Волі" "Праці" під псевдонімом А. Ільченко. Своє кооперативне "вірую" виложив А. Жук на І. Просвітно - Економічному Конгресі Т-ва "Просвіта" у 1909 р. у рефераті п.н. "Національне значення кооперації".

В лютні 1909 р. перебирає провід редакції "Економіста" та "Самопомочі" — органів Крайового Союзу Ревізійного у Львові. Рівночасно співпрацює у виданні статистики союзних кооператив того ж Союзу. Крім цього його статті бачимо на сторінках львівського "Діла", київської "Ради" і ін. Кооперативну проблематику розробляє в низці окремих брошур і книжечок у виданні Крайового Союзу Ревізійного, а пізніше Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

У 1914 р. А. Жук є одним із засновників Союзу Визволення України і цій організації віддає кілька літ своєї праці. В рр. 1930-39 очолює Статистичний Відділ РСУК у Львові, а рівночасно активно співпрацює в "Кооперативній Республиці" і "Господарсько - Кооперативнім Часописі". В тому часі появляється його окремі праці: "Українська Кооперація в Галичині" та "Кредитова кооперація і організація ощадности". У 1936 р. стає секретарем Т-ва Українських Кооператорів і на цьому пості розвиває живу діяльність аж до вибуху другої світової війни. Це Т-во 2-го січня 1938 р. відзначило окремими сходинами його 30-літню кооперативну працю.

Андрій Жук живе тепер у Відні і хоч відірваний від українського сучасного життя, яке скупчилося в ЗДА, Канаді, Німеччині і інших краях, то все ж таки з ним не зриває контакту, чого доказом є його остання цікава студія п. н. "Відвойована від поляків найстарша українська кооператива в Галичині і її парости", що вийшла окремою відбиткою у Мюнхені ц.р.

З приводу цього Його Ювілею бажаємо Йому від управи "Кооперативної Громади" і українських кооператив у Канаді та від себе особисто всього найкращого, а зокрема багато сили і здоров'я, щоб Достойний Ювілят міг далі успішно працювати для добра української кооперації і цілого українського народу так, як працював досі ціле своє життя.

Щасти Йому Боже всім добром!

— о —

Нова кредитівка в Трентон, ЗДА

Тринадцята з черги українська кредитова кооператива "Самопоміч" відбула свої основуючі збори 13 березня ц.р. при співучасти 60 членів. Участь у зборах взяли також представники різних українських установ і провідні члени Ліги Кредитових Спілок.

В організації нової кредитівки помічним був кооператор Андрій Бук із Джерзи Сіти. До дирекції ввійшли: ген. Павло Шандрук, голова, інж. Адам Мицик, скарбник-управитель, мгр. Євген Гец, інж. Мирослав Чаповський, Зенон Федорович — директори.

Управа Кооперативи приступає до діяльности з закладовим капіталом $20,-000. — Щасти, Боже, в доброму ділі!

ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

Фармазони

(Продовження)

Тим часом надійшла північ, аж тут чують усі: дзвіньк, дзвіньк, дзвіньк! — немов би хтось великим клевцем вдарив по ковадлі. Тут усі злякалися, а Правдарюк сказав:

— Ходім, люди! Що буде, те й буде!

От і всі пішли до тієї світлиці, що вчора призначив Василь Притулякові.

Світлиця та була велика і простора. Вікна були зачинені віконницями, а в середині стояв стіл, застелений чорним сукном аж до самої землі. На столі стояв великий залізний хрест, а перед хрестом — велика чорна книга, на книзі — велика залізна рука. З правого боку хреста стояв дебелий мішечок срібла, перемішаного з золотом, великий пшеничний хліб, а з лівого боку — жебрацька торба, кайдани і стричок. За столом стояв Василь, якнайкраще одягнений по жандармському, з двома медаликами і золотим хрестиком на грудях та з великим пером у руці. Праворуч і ліворуч від нього стояло двоє людей, один одягнений у чорне, а другий у біле. Обидва в довгих плащах аж до землі, у машкарах, і в капелюхах з великими перами. У білого — серп і сніп у руках, а в чорного — кайдани й великі ключі. Попереду стола на ослоні стояла труна, а на труні лежав меч і навхрест купецькі важки. Тих тридцятеро людей, що ввійшло, стояли ні живі, ні мертві. Василь поволі промовив до них:

— Мир вам усім! Не бійтеся, люди. Тут вам і волосок не впаде з голови. Будьте відважні і сміливі. Хто хоче здобути великого щастя, той мусить велику душу мати, а передусім по правді думати, по праді робити й говорити.

Василь замовк, а той, що був у білому вбраний, також промовив, але дуже тихо, неначе з-під землі:

— Тут чути сплямовану душу: Микола Пасічний пив сьогодні горілку.

— Де він? — спитав Василь. — Де Микола Пасічний?

Декотрі, що там були, штовхнули його наперед, а він упав на коліна та й каже:

— Їйжебо, людоньки, я випив лише одну порційку! І то якось не хотячи. Я гадав, що цього ніхто не буде знати.

— Ми все знаємо, — сказав той, що був у чорному. — Перед нами не затаїте і чорного під нігтем. Бачиш оту домовину? Ми принесли її для тебе, неправеднику! Вагою зважиться і мечем зміряється кожне чоловікове лукавство перед Господом Богом, живим на небі й на землі і страшним у гніві своїм.

— Простіть мене грішного! — ледве промовив Пасічний.

— В останнє прощається тобі, чоловіче! — промовив той, що в білому. — А ви всі, що тут миром Господнім зійшлися, добре запам'ятайте собі, що в нас жарту нема! Вік наш дуже

Володимир Жила

Вчительська Кредитівка

У жовтні, 1950 року, вчителі Манітоби зорганізували свою власну кредитівку з осідком у Вінніпеґу. Це перша кредитівка, що об'єднує людей однієї професії. Ця кредитівка має прекрасні можливости розвитку й це саме підмітили її організатори вже з самого початку. Її члени — це стійкий елемент з високими кваліфікаціями й глибоким почуттям відповідальности. Звичайно, що це помітно в розвитку кредитівки, яка постійно росте, як також і її членство та майно. І так, за 1959 рік членство кредитівки зросло на 73 особи, як також зросла й середня вартість паїв на члена з 180.00 долярів на 192.00 доляри. За 1959 рік, кредитівка уділила позик 251 членам на суму 180 тисяч долярів. Майно кредитівки на 31 травня ц. р. виносило 245,999.00 долярів. Кредитівка має 806 членів, що є приблизно 13% манітобського вчительства. Вона заплатила за минулий рік 4% від паїв і дала 20% звороту відсотків боржникам; уділяє тільки індивідуальні позики, від яких бере 12%. За 1959 рік її видатки виносили $11,132 а прибутки $22,346. Кредитівка користає з добровільних послуг її членів, і як сказано у звідомленні за попередній рік, — від цих саме послуг залежить і її існування, зокрема пожвавлена праця в різних підзвітних комітетах. Кредитівка допомагає в розбудові кредитівок у Манітобі і платить на цю ціль річно одного доляра вкладки від кожного члена до Ліґи Кредитівок Манітоби, як також співпрацює з Кооперативно-Кредитовим Товариством Манітоби.

Президентом Ради Директорів Кредитівки є Гаролд Мурфі, управителем і скарбником — Джин Бір, а секретаркою Джуді Салкерс. У складі ради директорів кредитівки знаходимо прізвище Д. Л. Кузака, в Кредитовому Комітеті — М. Танчака і в складі кореспонденційних директорів М. Н. Карп'яка, які є українського походження.

Ми глибоко переконані, що подібна кредитівка є великим надбанням рухливої Манітобської Вчительської Організації і тому на нашу думку, кожний вчитель повинен ввійти в її ряди, щоб таким чином посилити загальний кооперативно-кредитовий рух, що тепер так помітно зростає і зміцнюється.

o

Дочка: — Я певна, тату, що тобі Тимко подобається. Він дуже симпатичний хлопець.

Батько: — Але, чи він має гроші?

Дочка: — О, всі ви чоловіки великі матеріялісти. Тимко якраз це саме запитував про тебе.

ЧИТАЙТЕ нову книжку відомого письменника
ОЛ. ГАЙ - ГОЛОВКА

ОДЧАЙДУШНІ

Бо як зазначає українська преса:

"Ол. Гай-Головко, один з наших найбільше визначних і видатних письменників, пише питомим йому стилем."
КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР

"Книжка написана доброю літературною мовою." —
ВІРА Й КУЛЬТУРА

"Книжка "Одчайдушні" збуджує наше сумління, запалює в серці згасаючий вогонь." — КАНАДІЙСЬКИЙ РАНОК

Ціна книжки $2.00 з пересилкою. — Замовлення слати до:
"MUSE", P. O. Box 633, Winnipeg, Man., Canada

короткий, як видіння у сні. Тому нема коли у ньому жартувати й не можна його марнувати, а треба про вічність дбати. А вона довга й безконечна. І горе тому, хто не піде тим шляхом, щоб свою вічність ущасливити!

"Хоч і чорт, а дуже гарно говорить і каже правду, — подумав собі неодин з тих, що там були. А тим часом промовив той, що у чорному:

— Ви прийшли записатися в фармазони. Що таке ті фармазони, — не можемо вам сказати, аж доки не перебудете проби: сім літ, сім місяців і сім тижнів. Продовж усього того часу мусите десять наших фармазонських заповідей так гостро і сумлінно виконувати, немов би це йшлося за життя чи смерть. Бо пам'ятайте, — хто їх дотримає, той буде мати за сім років, сім місяців і сім тижнів більше грошей, ніж тут на столі бачите, а до того ще й здоров'я, віку довгого і чесного, веселість, хліб і добро. Але хто з вас цих заповідей не виконає, того ждуть жебрацькі торби, неволя і нарешті — стричок і шибениця. Ви знаєте, що в нас жартів нема!

— Слухайте ж добре, люди! — сказав той, що був у білому. — Щоб ви потім не казали, що цього не чули або не розуміли. Ми, як сказано, жартів не знаємо! А перед Господом Богом діла наші зважуться справедливою вагою і гострим мечем гніву Божого зміряється беззаконіє ваше! Слухайте ж! І ще раз кажу — слухайте!

— І я вам кажу — слухайте! — повторий той, що у чорному, а Василь узяв чорну чашу, поцілував хрест, поцілував залізну руку. Потім відкрив книгу й почав читати:

Перша заповідь фармазонська

Кожний фармазон повинен так ретельно виконувати й охороняти Божі й церковні заповіді, немов би йому вже могилу викопано й домовину витесано. Щонеділі і що свята він повинен з жінкою, дітьми, слугами, робітниками, — одним словом — з усією своєю челяддю вранці і ввечорі ходити до церкви, духовенство слухати, шанувати його й поважати.

— Присягніть, що так будете робити! — сказав на весь голос той, що був у чорному.

— Присягаємо! — сказали всі, піднявши догори руки.

— По такій правді Господи Боже вам допоможи! — промовив той, що був у білому.

— Амінь!— сказали всі, а Василь читав далі:

Друга заповідь фармазонська

Під час усієї проби, тобто — продовж семи років, семи місяців і семи тижнів жаден фармазон не сміє вживати горілки ні іншого алькогольного трунку, крім чистої води і молока. Також фармазон не сміє й ногою у корчму вступати, бо то є скверний дім. Тому що корчмар найтяжчий ворог фармазонського товариства, то жоден з фармазонів не сміє з корчмарем ні в торг, ні в контракт, ні в іншу якусь справу заходити, аж доки не звернеться до фармазонської старшини і не дістане в неї дозволу.

— Присягніть, що й цю заповідь виконаєте, і то без усяких хитрощів і мудрощів, а сумлінно по-Божому.

— Присягаємо! — сказали всі.

— По такій правді Господи Боже вам допоможи! — промовив той, що був у білому.

— Амінь! — сказали всі, а Василь читав далі:

(Далі буде)

Українська Кредитова Кооперація в Канаді

ФІНАНСОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ З ДНЕМ 31 ГРУДНЯ 1959.

Назва Кредитівки	Рік засн.	Особ. позички	Морґ. поз.	Актива	Зап. Фонд	Прибутки	Витрати	Число членів
МАНІТОБА								
Карпатія — Вінніпеґ	1940	207,752.00	867,683.00	1,417,592.00	83,454.00	80,420.00	33,712.00	1,808
Кред. Півн. Вінніпеґу	1943	24,046.00	112,546.00	171,853.00	2,403.00	7,537.00	5,531.00	341
Сифтон	1944	186,030.00	272,864.00	555,275.00	35,922.00	33,972.00	17,138.00	725
Попларфілд	1945	13,319.00	36,180.00	75,971.00	7,424.00	4,605.00	1,853.00	281
Фішер Бренч	1945	2,938.00	2,620.00	7,449.00	3,000.00	472.00	305.00	146
Етелберт	1947	48,212.00	35,970.00	112,981.00	4,590.00	4,745.00	2,311.00	290
Дніпро — Вінніпеґ	1950	7,649.00	56,755.00	75,723.00	4,188.00	4,327.00	2,041.00	196
Віра — Вінніпеґ	1950	223,075.00	35,180.00	296,369.00	22,488.00	20,894.00	6,640.00	548
Дністер — Ст. Бонифас	1951	3,455.00		6,008.00	494.00	339.00	73.00	64
Св. Мих. — Транскона	1951	5,555.00	13,257.00	28,617.00	2,698.00	1,845.00	737.00	130
Сенді Лейк	1952	22,503.00	35,704.00	89,303.00	4,098.00	3,738.00	1,211.00	284
Степ — Вінніпеґ	1953	8,252.00		8,845.00	159.00	593.00	345.00	95
Овкбурн	1954	41,817.00	779.00	55,540.00	1,193.00	3,379.00	1,314.00	150
Давфин	1957	5,094.00		5,312.00	126.00	343.00	131.00	49
Пайн Рівер	1957	133,640.00	9,890.00	169,042.00	7,506.00	12,184.00	5,426.00	481
Поступ — Вінніпеґ	1958	33,232.00	7,900.00	44,233.00	910.00	1,723.00	861.00	186
Пресв. Евх. — Вінніпеґ	1959	1,041.00		3,824.00	20.00	1.00	3.00	81
Вінніпегозіс	1956	836.00		1,807.00	105.00	203.00	125.00	45
		968,446.00	**1,487,328.00**	**3,125,744.00**	**180,778.00**	**181,320.00**	**79,757.00**	**5,900**
САСКАЧЕВАН								
Саскатун	1939	163,657.00		186,726.00	7,040.00	9,692.00	4,864.00	257
Ріджайна	1941	42,373.00		49,330.00	2,647.00	2,485.00	451.00	209
Арран	1941	117,594.00		154,482.00	13,717.00	8,448.00	4,577.00	519
Сматс	1943	4,952.00		6,721.00	1,798.00	52.00	290.00	101
Редбери	1944	238,355.00		519,423.00	30,157.00	21,931.00	7,550.00	500*
		566,931.00		**916,682.00**	**55,359.00**	**42,608.00**	**17,732.00**	**1,586**
АЛБЕРТА								
Андрю	1943	34,820.00		57,618.00	4,176.00	3,478.00	2,710.00	202
Едмонтон У. Н. Д.	1946	176,571.00		210,655.00	17,908.00	9,811.00	2,928.00	380
Едмонтон У.Н.О.		33,458.00		59,599.00	3,007.00	2,245.00	961.00	207
		244,849.00		**327,872.00**	**25,091.00**	**15,534.00**	**6,599.00**	**789**
ОНТАРІО								
Гемілтон	1943	54,095.00		66,728.00	5,364.00	3,937.00	876.00	121
Торонто У.Н.О.	1944	1,641,940.00		1,925,565.00	112,738.00	118,804.00	60,979.00	2,395
Содбури	1944	54,017.00	48,767.00	110,373.00	3,595.00	8,275.00	5,711.00	215
Ст. Кетеринс	1946	98,328.00	46,816.00	170,954.00	6,485.00	8,816.00	6,911.00	428
Віндсор	1946	148,199.00	101,694.00	310,287.00	22,904.00	20,549.00	7,292.00	500*
Форт Вілліям	1949	22,170.00	28,566.00	66,439.00	3,898.00	3,691.00	1,595.00	278
Пресв. Марії — Торонто	1950	508,358.00	518,836.00	1,270,776.00	75,217.00	77,369.00	39,361.00	2,056
Союз — Торонто	1950	530,702.00	640,479.00	1,399,177.00	77,409.00	89,495.00	36,486.00	2,083
Гемілтон, Св. Духа	1950	82,649.00	25,704.00	178,665.00	17,298.00	11,701.00	1,967.00	340
Будучність — Торонто	1952	408,173.00	1,075,405.00	1,820,167.00	32,896.00	106,021.00	93,990.00	2,144
У. Н. Д. — Торонто	1955	5,000.00*		7,000.00	—	—	—	30*
Лондон	1955	138,403.00		145,587.00	1,300.00	11,814.00	3,507.00	230*
Укр. Леґіон — Торонто	1956	22,418 00		28,132.00	721.00	1,663.00	1,146.00	100*
Св. Николая — Торонто	1956	80,043.00		102,856.00	4,019.00	6,707.00	4,421.00	200*
Вільна Укр. Грм. **)	1959	111,330.00		123,546.00	1.787.00			250
		3,905,825.00	**2,486,267.00**	**7,726,252.00**	**365,631.00**	**468,842.00**	**264,242.00**	**11.370**
КВЕБЕК								
Монтреал, У Н.О.		242,760.00	274,481.00	618,531.00	23,443.00	36,542.00	25,452.00	792
		242,760.00	**274,481.00**	**618,531.00**	**23,443.00**	**36,542.00**	**25,452.00**	**792**

Загальне зіставлення

МАНІТОБА	968,446.00	1,487,328.00	3,125,744.00	180,778.00	181,320.00	79,757.00	5,900
САСКАЧЕВАН	566,931 00		916,682.00	55,359.00	42,608.00	17,732.00	1,586
АЛБЕРТА	244,849.00		327,872.00	25,091.00	15,534 00	6.599.00	789
ОНТАРІО	3,905,825.00	2,486,267.00	7,726,252.00	365,631.00	468,842.00	264,242 00	11,370
КВЕБЕК	242,760.00	274,481.00	618,531.00	23,443.00	36,542.00	25.452.00	792
	5,928,811.00	**4,248,076.00**	**12,715,081.00**	**650,302.00**	**744,846.00**	**393,782.00**	**20.437**

*) оцінка — приблизно.
**) стан з 29 лютого 1960.

Дещо з "Карпатії" і про "Карпатію"

ФІНАНСОВИЙ СТАН КАРПАТІЇ

з днем 31 травня 1960 року

АКТИВИ

Готівка й інвестиції	274,384.00
Позички членам	1,231,979.00
Устаткування й різне	3,317.00
	1,509,680.00

ПАСИВИ

Уділовий капітал	1,024,376.00
Депозити	413,509.00
Власні фонди й надвишка	71,795.00
	1,509,680.00

НАША СЛУЖБА ЧЛЕНАМ

За перших 5 місяців ц.р. уділила Карпатія своїм членам 195 позичок на загальну суму 440 тисяч. З того — 49 морґеджових позичок на суму 350 тисяч, а решту — 146 на всякі інші потреби. Рік тому було: 147 позичок на суму 268 тисяч.

Статистика про членів Карпатії

До кінця березня 1960 року, тобто округло за 20 років, вписалось до Карпатії 2,867 членів, за той самий час виступило 1,001 членів, кількість членів з повищою датою **1,866.**

У відсотковому відношенні це означає, що **на кожних сто членів,** які вписуються до Карпатії — 35 покидає членство, а лише 65 постійно користає з послуг.

Крім вище згаданого ми зібрали ще такі відомості:

На кожних сто членів:

Народжених в Україні (чи в Европі)	63
Народжених в Канаді	37
самітних	27
жінок	22
чоловіків	78
мають власні авта	24
мають власні хати	53

НАША ПОЛІТИКА

— Інтереси членів Карпатії — завжди на першому місці.

— Наші працівники дістають платню — не працюють за комісове.

— Незалежно від того, чи справа в тисячах чи в кількох долярах, ми вас радо вислухаємо, висловимо нашу опінію і дамо пораду.

— Наші працівники лише для вашої услуги: жаден член дирекції чи кредитового комітету ані працівники в канцелярії — не сміють особисто користуватися за вділення інформацій чи інших послуг для членів.

— Різні справи полагоджуємо лише особисто й безпосередньо з членами — а не через адвоката, посередника чи іншого дорадника.

— Для вигоди й інформації членів друкуємо щомісяця фінансові звіти про обороти й маєтковий стан Карпатії і тримаємо їх на видному місці в приміщенні Карпатії.

— Скора обслуга члена — найбільше для нас задоволення.

— Чим краще ознайомлені члени кредитівки з її цілями, завданнями й послугами — тим краще і скорше виконує вона свої обовязки.

ПРОВІД КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ КАРПАТІЯ В 1960 РОЦІ

ДИРЕКЦІЯ:

Д. Корнел, президент
М. Новицький, заст. през.
С. Радчук, секретар
І. Тиктор, директор
М. Коваль, директор

КРЕДИТОВИЙ КОМІТЕТ:

Іван Вахняк, голова — И. Кобзар, секр.
С. Будзан, член — П. Мантина, член

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:

Іван Байрак, голова — О. Головко, секр.
Іван Геврик, член.

DIRECTORS 1960

D. CORNELL, president
Western Realty
I. TYKTOR — publisher
M. KOWAL — SPR employee
M. NOWICKY — merchant
SERGE RADCHUK — barrister & solicitor

Працівники Карпатії:

Іван Шкварчук, управитель
Василь Топольницький
Пилип Семака
Дмитро Яремчук

ДІЮЧІ КОМІТЕТИ И КОМІСІЇ

Для пожвавлення діяльности Карпатії існують ще такі одиниці:

Просвітна Комісія — вибрана на річних загальних зборах в складі: Др. Михайло Марунчак, мгр. Роман Сенчук, інж. В. Топольницький.

Представниками до Окружного Союзу Кредитівок назначені Дирекцією пп. Михайло Новицький й Микола Одайський. **Інвестиційна Комісія** — в складі Д. Корнел, Іван Шкварчук і В. Топольницький уповажнена переводити всякі трансакції в закупі і продажу цінних паперів — головно бондів і довжних скриптів. **Др. Степан Навроцький** призначений як звязковий з громадянством й різними українськими установами.

ПЯТИ - ДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ

Рішенням Дирекції з 8 березня ц.р. канцелярія Карпатії отворена лише 5 днів в тижні в часі від 1 квітня до 30 вересня. Понеділок — день вільний від праці.

ОБОРОТИ КАРПАТІЇ

Для порівняння, як зросли обороти Карпатії за перших 7 місяців ц.р., то є до кінця липня, подаємо в скобках суми за мин. рік. І так: касові приходи виносили $1,384,570.00 (871,033.00); касові виплати: $1,436,930.00 (895,465.00). Біляисова сума 30 липня ц.р. $1,551,267.00 (1,226,293.00). Прибутки (дохід): $37,-345.00 (26,432.00).

КООПЕРАТИВНИЙ ЮВІЛЯТ

1930 — 1960

Після пожежі будинку Калини в минулому році потрібно було дещо більше часу, щоб привести аґенди установи до нормального стану. А всежтаки торги кооперативи за минулий рік враз із відшкодуванням асекурації досягли цифри $35,185.00. Відповідно управлений біляис Калини виказує майно з кінцем грудня м.р. в сумі $50,609.00 і скромну надвишку за рік в сумі $135.00.

Тому що в цім році припадає ювілей 30-річної діяльности цієї найстаршої української кооперативної установи в Канаді, рішила дирекція відбути збори з відповідною святочною програмою під кінець вересня.

До керівних органів Калини входять в цім році: Михайло Новицький, Петро Мантина, Василь Топольницький, Дмитро Корнел, Михайло Коваль — директори. Склад Ревізійної Комісії: Проф. Ярослав Рудницький, др. Степан Навроцький й др. Роман Романович.

Хроніка нашої кооперативної родини

Хоч Вінніпеґ найбільше нагадує нам Україну, дехто любить зміну побуту. П-на Христя Навроцька, покінчивши відділ красних штук ("файн артс") на Манітобському університеті, виїхала до Торонта. Вона не лише була членкою Карпатії, але підчас вакацій працювала в наших установах.

Чимало й інших членів Карпатії опустило Вінніпеґ: Інж. Максим Бойко виїхав до Лондону, Онт. з родиною. Василь Олійник переїхав на сталий побут до соняшної Каліфорнії. П-во Софія й Василь Котовські враз з трьома синами виїхали на сталий побут до Пенсильванії в ЗДА.

Члени Карпатії побираються

Андрій Кузмінюк і Стелла Субтельний; Юрій Шарабурак і Силвія Довгань; Ольга Процюк-Ріпак вийшла заміж за учителя Дмитра Михальчука — кінчання й весілля відбулось в суботу 20 серпня. Павло Калька, якому надоїло кавалерувати, вступив в супружий стан. Кажуть, що наречену спровадив аж з України. Через кілька років попередньо був він управителем і організатором Кредитівки "Дніпро" у Вінніпеґу. Обов'язки його в Дніпрі перебрав п. Володимир Божик. І ще одна женячка: Член Кредитового Комітету Карпатії Степан Будзан оженив сина Мирослава.

На віки нас покинули:

Григорій Шміґель, упокоївся в Бозі 27 квітня ц.р. Прожив 44 роки. Оставив вдовою дружину Павлину. **Михайло С. Шеремета,** 19 літ, син Степана й Нетті Шереметів, помер в нещасливому випадку 16 липня ц.р. **Микола Нагорняк,** 32 роки, був. вояк Української Дивізії, упокоївся в Бозі 3 травня. Оставив у смутку дружину Миру. — Вічна Їм Пам'ять!

Університетська Стипендія Карпатії

На засіданні дирекції Карпатії 2 червня ц.р. рішено було встановити річну стипендію у висоті $100.00 (на пять років) для студента Департаменту Славістики.

В листі з 15 липня за підписом президента Г. Г. Сандерсона отримала Карпатія повідомлення, що Сенат і Рада Говернорів Манітобського Університету стипендію Карпатії приняли й затвердили. Для членства Карпатії визнано призначення від Університету.

ШЛЯХОМ КООПЕРАТИВНОГО ОБ'ЄДНАННЯ

В днях 25 і 26 червня ц.р. відбулось в Торонто пленарне засідання Комісії для скликання кооперативного конгресу. В нарадах брали участь члени Комісії з Канади — пп. А. Мудрик й В. Куцій з Торонто та п. С. Романів з Вінніпеґу, із ЗДА пп. Ів. Шепарович й інж. Роман Раковський — Ню Йорк, др. В. Пушкар, Філядельфія, п. Роман Мицик з Шікаґо та ред. В. Несторович й інж. А. Мілянич з Детройт.

Щоб викликати зацікавлення справами кооперації між жіноцтвом запрошено було на наради представниць СВУЖО. Репрезентували жіноцтво — пані Гардецька із ЗДА й пані Мудрик з Канади. Доповіді й дискусії мали на цілі найти реальний шлях для об'єднання сил в кооперативній ділянці на терені Канади й ЗДА. У висліді рішено відбути спільний кооперативний конгрес під кінець травня 1961 року в Ню Йорку.

УСПІШНИЙ РІК ОПАЛОВОЇ КООПЕРАТИВИ

Норт Вінніпеґ Кооператива, основана 1932 року, постійно здобуває нових членів і покупців, щоб втримати свої продажі на належному рівні. В початках торгувала вона дровами й вугіллям, та впродовж останніх років настали в цій ділянці великі зміни й конкуренція із запровадженням в огріванні опалової оливи, а в останньому році також природного газу.

Кооператива замикає свої рахунки з днем 30 квітня. Цього року з тим днем виказує вона річні продажі в сумі $219,913.00, при чім загальний дохід — груба надвишка подана в звіті цифрою $54,596, а після відчислення коштів завідування й відписів осталось $1,435.00 до розділу.

Майно Норт Вінніпеґ Кооперативи подане цифрою $110,205, при чім сталі активи — будинки й вирад виносять $33,000.00 (31.0%), а решта припадає на плинні активи.

Незмінним керівником кооперативи через довгі роки являється Данило Будка. Останні річні збори кооперативи відбулися 18 серпня ц.р. в залі Інституту Просвіти.

ПРИЗНАННЯ ДЛЯ ЖУРНАЛУ "НАШ СВІТ"

В листі з 10 липня ц.р. кооператор Михайло Бабій з Гемилтону просить висилати йому Самодопомогу, а при тій нагоді висловлює свою думку й про кооперативний журнал "Наш Світ", який від жовтня м.р. виходить в Ню Йорку. —"Як мені подобається журнал "Наш Світ"? — пише він, — "прилично виглядає, зміст п'ятого числа знаменитий — будуючий. Як так дальше будуть поступати: успіх запевний".

В між часі отримали ми вже й шосте число журналу, яке подає багато інформаційного матеріялу з життя кредитової кооперації в ЗДА. На особлившу увагу заслугує спогад сеньора - кооператора Андрія Мудрика з Торонта про початки молочарської кооперації в Галичині.

Часописів і журналів політичного характеру в нас кілька десятків. "Наш Світ" це одинокий господарсько-кооперативний місячник на американському континенті і тому заслуговує на піддержку й поширення. Річна передплата лише $2.00. Адреса видавництва: 98 — 2nd Avenue, New York 3, N. Y.

COMPLETE INSURANCE
on your
AUTOMOBILE
HOUSE
HOME FURNISHINGS
PERSONAL BELONGINGS
THEFT
ROBBERY
ALL-RISK PERSONAL PROPERTY
FLOATER POLICY
Have your properly properly protected
Add more insurance where you haven't enough
GENERAL INSURANCE AGENCY
Ph. Semaka, Manager
KALYNA CO-OP. BLDG.
862 Main St. Phone JU 6-1223

АСЕКУРАЦІЯ
на
АВТА
ХАТИ
ХАТНЮ ОБСТАНОВКУ
КРАДІЖ
Різного роду ПІДПРИЄМСТВА, КРАМНИЦІ, ВИСТАВОВІ ВІКНА, ГОТЕЛІ, і т.п.
Служимо порадою в усіх асекураційних справах
GENERAL INSURANCE AGENCY
Ph. Semaka, Manager
KALYNA CO-OP. BLDG.
862 Main St. Winnipeg, Man.

MARY A. WAWRYKOW
BARRISTER & SOLICITOR
477 Lansdowne Avenue Winnipeg 4, Manitoba
Phone: JU 9-3209; JU 6-7693

KARASEVICH & RADCHUK
BARRISTERS, SOLICITORS, etc.
711 McIntyre Bldg. Winnipeg 2, Manitoba
Phone: WH 2-2414

Compliments of
Y. O. MASCIUCH
618 McIntyre Bldg. Winnipeg 2, Manitoba
Phone: WH 3-0416

КУПУЮЧИ
АБО ПРОДАЮЧИ ХАТУ, БИСНЕС, ГОТЕЛЬ ЧИ ФАРМУ —
вдавайтеся до Українського бюра
613 MACHRAY AVENUE WINNIPEG 4, MAN.
Phone JU 2-4977
Д. КОРНЕЛ, власник